

ЦБС Подільського району міста Києва
Центральна районна бібліотека імені Івана Франка
Відділ довідково-бібліографічної та інформаційної роботи

МОЄ ХОБІ - ЧИТАННЯ!

Ця розповідь не лише про життя однієї з найвизначніших українських актрис – Лесі Кривицької з історичного Чигирина, яка з театром Миколи Садовського емігрувала в Західну Україну, а й про гірку емігрантську долю актора взагалі й долю галицького актора з покоління Івана Рубчака, Йосипа Стадника, Володимира Блавацького, зокрема, а також про час, в якому їм довелося жити під різними окупаційними режимами й бути вірними своєму покликанню.

Для широкого кола читачів та всіх, хто цікавиться історією українського театру.

Горак, Р. Леся Кривицька : з історії українського театру / Роман Горак. – Львів : Апріорі, 2024. – 407 с. : портр.

Роман Горак

Сучасний український письменник, літературознавець, автор та співавтор низки прозових творів, франкознавець, телевізійний сценарист та лібретист. Має науковий ступінь кандидата хімічних наук. З 1988 року входить до Національної спілки письменників України. Заслужений працівник культури України, лауреат Шевченківської премії та інших державних відзнак у літгалузі. Колишній голова Львівського національного літературно-меморіального музею Івана Франка (1993 – 2017). Народився 17 січня 1942 року на Львівщині. З 1959 до 1964 року навчався на хімічному факультеті Львівського національного університету імені Івана Франка. По завершенню навчання проходив строкову військову службу. Опісля працював у Бориславській філії Всесоюзного інституту органічної хімії та хлорної промисловості. У 1968 – 1971 роки навчався в аспірантурі *alma mater* на кафедрі органічної хімії. Наступні роки провадив викладацьку діяльність у Хмельницькому вищому артилерійському командному училищі. У міжчасі захистив кандидатську дисертацію в обраній галузі. До того як розпочати письменницьку кар'єру, працював в Українському науково-дослідному інституті поліграфічної промисловості, Науково-дослідному інституті сірчаної промисловості та ін. 1983 року дебютував як письменник із біографічним твором про Маркіяна Шашкевича «У сутінках». Слідом окремими виданнями вийшли друком «Втеча у прірву. Есеї про Леся Курбаса» (2014), «Бажав я для скованих волі. Біографія І. Франка» (2015), «Львівські історії» (2016), «Тричі мені являлася любов» (2018), «Маркіян Шашкевич – дітям» (2018) та ін. У творчому співавторстві з українським письменником Ярославом Гнатівим було опубліковано низку книг, серед яких «Рід Якова» (2000), «Гімназія» (2002), «Не пора!» (2005), двотомник творів «*Quo ten-dis*» (2009), 10-томне видання «Іван Франко» – відзначене Шевченківською премією у 2011 році.

Київ, 2025